

Em ấy là Ánh Sa

unhienphi.com

letsreadasia.org

'Con vẽ gì thế Mây?' Cô giáo Hạ hỏi. 'Đây là con và em trai con ạ,' tớ trả lời. 'Con vẽ mắt đẹp ghê. Kể cô nghe thêm về bức tranh này đi!' 'Cô muốn con kể phiên bản ngắn hay phiên bản dài ạ?' Tớ hỏi cô. 'Cô muốn nghe toàn bộ câu chuyện,' cô đáp lại.

Đây là câu chuyện của tớ...
Đầu tiên, trong bụng mẹ tớ
có một em bé đang lớn. Tớ
mong ngóng cực kì. Tớ sẽ
thi leo cây với em, có những
bí mật chỉ chị em tớ biết,
chơi thử đồ với em hoặc đèo
em đi chơi bằng xe đạp của
tớ.

Ở nhà, tớ chăm sóc mẹ. Tớ mang nước cho mẹ uống, kéo rèm cửa và tắt đèn cho mẹ nghỉ ngơi. Tớ còn dặn mẹ không cần đọc truyện cho tớ nghe nữa, vì trông mẹ mệt lắm. Ngày nọ, tớ bảo mẹ: 'Mẹ phải giữ gìn mẹ nhé. Nếu không, em bé sẽ rơi ra rồi bị thương mất.' 'Không phải đâu, Mây ơi. Em bé không rơi ra được đâu,' mẹ giải thích. 'Em bé sẽ được sinh ra trong bệnh

viện, ở đây các bác sĩ và y tá
sẽ chăm sóc em để em khỏe
mạnh.'

Tớ thấy rất háo hức vì sắp có em. Nhưng cái cảm xúc đấy khó mà diễn tả ra được.

Ở nhà, bố ôm tớ vào lòng, bảo: "Mây ạ, con có biết là nếu mẹ sinh em gái, em sẽ giống hệt con, còn nếu mẹ sinh em trai, em sẽ giống hệt anh họ Nam của con không?" "Không đâu bố ơi," tớ đáp lại. "Em không phải là con trai và sẽ không giống anh Nam. Em sẽ là con gái giống như con. Con sẽ leo cây cùng em, chị em con sẽ có những bí mật riêng, sẽ cùng thử quần áo, và đi chơi

bằng xe đạp của con nữa.'

Đến trường, tớ bảo với tất cả bạn bè là tớ sắp có em gái. Tất cả đều mừng cho tớ và xin sau này được chơi với em bé. Cô giáo Giang hỏi: "Mây, con có chắc em bé là con gái không?" Bạn bè tớ thì hỏi: "Cậu chọn được tên cho em cậu chưa?"

Về nhà, mẹ tớ bảo: "Mình phải chọn trước hai cái tên, Mây ạ. Một cho em gái và một cho em trai. Mình còn chưa biết con sẽ có em gái hay em trai mà." Tớ bảo: "Không đâu mẹ ơi. Con sẽ có em gái. Con sẽ leo cây cùng em, chị em con sẽ có những bí mật riêng, sẽ cùng nhau chơi thử đồ và đi chơi bằng xe đạp của con nữa."

Đến trường, tớ nói với các bạn là tớ đã chọn được tên cho em rồi: tên em là 'Ánh Sa'. Các bạn trầm trồ: "Ánh Sa à, tên hay thế."

Khi mẹ tớ nhập viện, tớ rất nôn nóng mong gặp em gái. Thế nhưng bố lại bảo: "Em bé không phải con gái, Mây ạ." Tớ nhìn em bé. Em bé là con trai. Tớ không thích một tí nào. Hôm ấy, tớ đã rất tức giận. Tớ cũng siêu siêu buồn. Tớ đã khóc đấy. Làm sao mà tớ yêu được em trai đây?

Về đến nhà, bố ôm tớ vào lòng rất lâu, cho đến khi tớ ngủ thiếp đi.

Hôm sau, tờ dậy sớm, và lại tiếp tục khóc thút thít. Tờ nói với bố rằng: "Bố ơi, con muốn có em gái tên là Ánh Sa, để con được leo cây cùng em, có những bí mật riêng với em, chơi thử đồ cùng em, và đưa em đi chơi bằng xe đạp của con nữa."

Khi tớ đến trường, các bạn hỏi về em gái tớ. Tớ khóc và bảo rằng em là con trai. Tớ bảo cô giáo rằng tớ không yêu em bé.

Cô giáo liền quay ra hỏi cả lớp: "Có bao nhiêu bạn trai ở đây có em gái?" Có tất cả ba bạn giơ tay. Cô hỏi tiếp: "Các con có yêu thương em gái mình không?" "Có ạ!" Cả ba đồng thanh nói rất to.

'Con mà có em gái thì con cũng yêu thương em ấy,' tớ bảo. 'Con sẽ trèo cây cùng em ấy, có những bí mật riêng với em, cùng chơi thử đồ và đèo em đi chơi bằng xe đạp của con nữa.'

Nghe vậy, cô giáo hỏi: "Các bạn gái, có bạn nào có em trai không?" Bốn cánh tay giơ lên. Bạn Như Ý bảo: "Em rất yêu em trai em. Được em ấy ôm phải gọi là thích nhất quả đất!" 'Em tớ không ôm tớ,' tớ đáp lại. Nhưng Như Ý nói: "Rồi em ấy sẽ ôm cậu, cậu phải đợi cho em ấy lớn hơn tẹo nữa."

Về đến nhà, tớ chạy vào ngắm thật kĩ em bé. Em bé tí tẹo, nhưng trông rất đáng yêu. Trông em bé cứ như đang cố vươn rộng hai tay để ôm tớ. Rốt cuộc thì thế cũng không tệ lắm nhỉ.

Mẹ đã vào phòng từ bao giờ.
Mẹ nhìn hai chị em tứ một
lúc. Rồi mẹ bế em bé lên,
đặt vào lòng tở. Em trai tở
ngó chăm chăm vào mặt tở,
khóe môi em cong lên. Em
bé hình như đang cười với
tở?

Tớ ghé vào một bên tai nhỏ bé của em, nói thầm: 'Khi em lớn, chị em mình sẽ cùng trèo cây, sẽ có những bí mật chỉ chị em mình biết, mình sẽ cùng chơi thử đồ và đi chơi bằng xe đạp của chị nhé?'

Giờ em trai tở ba tuổi rồi.
Hôm qua, tụi tở vừa chơi thử
đồ với nhau. Nhìn kia kìa,
em ấy đang mặc váy của tở,
lại còn trang điểm siêu lộng
lẫy nữa. Đáng yêu quá đúng
không?

Publisher Notes:

In Nepal, Rato Bangala Kitab is working to fulfill the lack of children's book. Since publishing for the first time in 1994 with 'Mangal Chan', the publication has continued its effort in the development of storybooks and textbooks for children. This publication publishes cultural literature in English and various textbooks in Nepali.

The goal of this publication is to bring out content according to the age of children. Although a lot of progress has been made in the last two decades ago, we believe there is still more potential in producing quality children's book.

In our view, children's book that are filled with imagination, knowledge, information, and recreation helps children to establish

reading habits. When children love to read, they become better students, artists, and writers. With this in mind, Rato Bangala Kitab (RBK) strives to deliver high-quality reading material for children in Nepali and English, with the hope that they become life-long book lovers.

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read! is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia. booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

अशिला, author: शान्ता दीक्षित. Published by Rato Bangala Kitab, <https://www.ratobangalakitab.com/> © Rato Bangala Kitab.
Released under CC BY-NC 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY-NC 4.0.

For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Contributing translators: Ngọc Anh Nguyễn, phương đàm, and Nguyễn Thị Hường Lý